

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

NOVEMBRE DE 1925 :: ANY VI—NÚM. 63

Direcció i administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er — BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya i protegint els associats i llurs famílies amb institucions de Previsió i Cooperació.

DIVINA TASCA

PER al bon èxit de l'obra del Sindicat, i per a la realització de la, encara més important, que li resta fer, es fa necessari que tots hi col·laborem i li prestem l'entusiasme que es mereix.

El Sindicat és una força grandiosa que molts no han ni tan sols sospitat, però això és a condició que sigui obra de tots i no d'uns quants; és per aquest motiu que seria convenient que tots els companys s'hi acostessin per a conèixer primer la seva tasca, comprendre-la després i, finalment, col·laborar-hi; perquè és treballant en les seves Juntes i seccions, comissions i ponències com es veu clarament

tot el valor que té, i és coneixent-la a fons com ens guanya la voluntat i després en serem uns propagadors entusiastes.

He tingut ocasió de comprovar quant cert és això, amb motiu de començar a actuar la ponència de relacions comarcals i litígis; comissió modesta que treballa sense fer soroll i sense que molts en sàpiguen la seva existència, però que realitza una de les tasques de més valor del Sindicat, com és procurar agermanar els companys fent que totes aquelles qüestions que puguin separar-los o enemistar-los les resolguin amigablement, i per això el Sindicat els aconsella i excita a la generositat i desinterès en benefici de la Justícia i de la Germanor; però, si no fos així, si fracassés aquest intent, aquesta espècie de judici de conciliació, que fa la ponència reunida i a presència dels litigants després d'escollir tots dos parers allavors estudia el cas, demanant tots els informes i antecedents que calguin, per a proposar al Consell la resolució que la justícia reclami. I s'ha de fer notar els esforços veritablement extraordinaris que es fan sempre per a evitar que succeeixi aquesta segona eventualitat; ja que la primera solució és la que resulta més en harmonia amb els principis i normes sindicals i evita situacions violentes, i que el Sindicat, que vol paternalment el bé de tots els seus associats, hagi de fallar i sentenciar en contra de cap d'ells.

Si obrem amb justícia i rectitud, mai no serà necessari apel·lar a cap violència (que violent és sempre per un pare castigar els seus fills); i, si el Sindicat té la força que li hem de donar nosaltres amb la nostra assistència moral i material, podrà imposar les seves justes resolucions sempre que calgui; però quan més interessant no és que, ajuntant les voluntats i esborrant les diferències, procuri sempre solucions de concòrdia d'aquests litígis que quasi sempre són lluites entre les necessitats i els egoismes?

Crec que aquesta és una de les tasques més importants del Sindicat: fer estimar-se i respectar-se tots els companys; acció paternal, acció protectora que evitarà moltíssimes lluites fraticides que sols serien en perjudici dels nostres interessos i de la nostra dignitat, i en benefici únicament dels que volen veure'ns dividits per a aprofitar-se del riu revoltat.

No podeu imaginar-vos la satisfacció que produeix veure com, per la nostra intervenció, dos companys que han arribat renyits i que han estat esperant l'hora de la reunió sense dir-se res, per obra i gràcia del Sindicat, surten junts, amics i contents, disposats a sopar en companyia i ajudar-se mútuament.

Haver convertit l'odi en amor, la guerra en pau... No és aquesta una tasca divina?

S. VIVANCOS